

E D I T U R A S C R I P T U M ®

EU.TU.
noi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHANDLER, MATT

Eu - Tu - Noi. / Matt Chandler. – Oradea: Scriptum, 2018
ISBN 978-606-031-003-7

EU.TU. *noi*

*Planul lui Dumnezeu cu privire la dragoste,
căsătorie, relații intime și răscumpărare*

MATT CHANDLER
ÎMPREUNĂ CU JARED C. WILSON

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in English under the title:
The Mingling of Souls
© 2015 by Matt Chandler. All rights reserved.
Published by David C Cook
4050 Lee Vance View, Colorado Springs, CO 80918 U.S.A.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Eu. Tu. Noi.
de Matt Chandler

© 2018 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din NTR - Noua Traducere în Limba Română. Citatele biblice notate VDC provin din versiunea D. Cornilescu revizuită, iar cele notate NIV provin din traducerea în engleză a Bibliei New International Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-003-7

Tiparul executat în U.E.

*Lauren: Tu ești un dar deosebit pentru mine.
Nu sunt îndeajuns de înțelept și iscusit în mânăuirea
cuvintelor ca să pot exprima cum se cuvine
tot ceea ce Dumnezeu mi-a dăruit prin tine!*

CUPRINS

MULȚUMIRI	9
INTRODUCERE	11
1 ATRACȚIA	23
2 PRIETENIA	53
3 CURTAREA	77
4 CLOPOTELE DE NUNTĂ	107
5 „ȘI CEI DOI VOR FI UN SINGUR TRUP“	131
6 CEARTĂ-TE CINSTIT	159
7 LEMNE PE FOC	195
8 „NU PLEC NICĂIERI“	215
CONCLUZIE	239

MULȚUMIRI

În anul 2002, am auzit pentru prima dată învățătura lui Tommy Nelson referitoare la Cântarea cântărilor. Nu eram căsătorit decât de vreo doi ani și am devorat CD-urile acelea ca un om însetat aflat în mijlocul deșertului. Le-am ascultat aproape pe toate de mai multe ori, iar învățătura lui a lăsat o amprentă de neșters asupra perspectivei mele în ce privește importanța acestei cărți.

În cei treisprezece ani care s-au scurs de atunci, am studiat Cântarea cântărilor de suficiente ori pentru a înțelege că interpretarea lui Tommy se află în armonie cu părerea generală a cercetătorilor. Cântarea cântărilor prezintă relația dintre o femeie și regele Solomon, pornind de la atracția inițială dintre cei doi și continuând cu consumarea actului conjugal și întreținerea focului pasiunii după instalarea familiarității între

EU. TU. NOI.

ei. Îi mulțumesc așadar lui Tommy pentru pasiunea lui pentru Cântarea cântărilor – pasiune care m-a inspirat și pe mine. Fără ea, probabil, n-ai ține în mână *Eu. Tu. Noi*.

Existența acestei cărți se datorează totodată nenumăraților frați și surori din The Village Church care mi-au cerut sfatul din dorința de a afla ce spune Scriptura despre prietenie, curtare, căsătorie și intimitate. Am făcut apel în repetate rânduri la Cântarea cântărilor, atunci când am avut ocazia să consilies oameni căsătoriți, care, pe măsură ce înaintau în vârstă, se luptau să se iubească unul pe celălalt cu mai multă pasiune și profunzime.

În cele din urmă însă, fără răbdarea, bunătatea și evlavia soției mele, Lauren, cu siguranță această carte nu s-ar afla în mâinile tale. Statornicia ei de-a lungul primilor șapte ani de căsnicie – care au fost extrem de dificili – a dat naștere, prin harul lui Dumnezeu, profunzimii, frumuseții și pasiunii ultimilor opt ani.

INTRODUCERE

Când am început să scriu această carte, Amazon.com avea de vânzare 151.000 de cărți despre căsătorie, 27.000 de cărți despre prietenie, aproape 12.000 de cărți despre atracție și peste 190.000 de cărți despre sex. Pe pagina unde erau înșirate cărțile scrise pe tema căsătoriei, „linkurile sponsorizate“ sugerau pagini pe teme cum ar fi „divorțul agresiv“ și „ajutor pentru femeile aflate în divorț“, printre altele. E cât se poate de limpede că facem parte dintr-o cultură obsedată de relații și sex și totodată disfuncțională în abordarea lor.

În biserica pe care o păstoresc, sunt mereu bombardat cu întrebări despre modul în care ar trebui să se desfășoare întâlnirile romantice și petrec nenumărate ceasuri pe an oferind consiliere premaritală și maritală. Deși pare să existe o dorință profundă

de a aborda întâlnirile romantice, căsătoria și activitatea sexuală într-un mod plăcut lui Dumnezeu, există totuși o lipsă crasă de înțelepciune când vine vorba de punerea acestora în practică. Există o diferență considerabilă între modul în care înțelegem și cunoaștem Scriptura, pe de-o parte, și modul în care aplicăm ceea ce cunoaștem. Motivul principal pentru care am scris această carte este tocmai faptul că am văzut atât de multă confuzie, suferință și teamă în rândul membrilor din The Village Church din cauza eșecurilor în relațiile de prietenie și cele sexuale.

Fără îndoială, nu este suficient să reafirmăm aceste probleme. Cultura creștină nu duce lipsă de dezbateri nesfârșite, deși bine intenționate, în domenii precum moralitatea sexuală, și nici nu se poate spune că lumea nu știe care este poziția bisericii în domeniul acesta. Dar este la fel de adevărat că nu este suficient nici să oferim doar soluții practice, atunci când se pune problema comunicării, a iubirii romantice și a sexualității. Soluțiile practice sunt, desigur, *utile* și aș vrea să împărtășesc câteva sfaturi înțelepte în domeniul acesta. Dar aceste soluții practice nu ne ajută prea mult, dacă ne lipsește motivația corectă și un caracter pe măsură. Nicio abordare cu adevărat biblică a acestor subiecte nu tratează doar latura noastră exterioară. Duhul Sfânt este preocupat, înainte de toate, de transformarea noastră lăuntrică, iar vestea bună este că Dumnezeu Însuși Se implică în această lucrare.

Da, există vești bune, în pofida confuziei care plutește în jurul iubirii romantice, a căsătoriei și sexualității. Această veste se află, de fapt, cuprinsă în prima propoziție din Biblie: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul“ (Gen. 1:1). Această afirmație simplă și totuși profundă ne pune la

dispoziție lentilele corecte prin care să privim lumea. Universul în care locuim a fost creat și rânduit de un Dumnezeu-Creator bun care îl și conduce în mod suveran. Una dintre implicațiile acestui adevăr este faptul că înțelepciunea este întretesută chiar în pânza vieții și, dacă ne supunem acestei înțelepciuni, putem experimenta viața „din belșug“ (Ioan 10:10).

Supunerea noastră față de această înțelepciune nu este tocmai ușoară. Două capitole mai încolo, în cartea Geneza, suntem martori la distrugerea ordinii create de Dumnezeu, provocată de apariția păcatului în lume care a otrăvit orice relație pământească, începând cu căsnicia lui Adam și a Evei. Dacă la început relația dintre bărbat și femeie a fost caracterizată de exuberanță și complementaritate, păcatul a stârnit în ea confuzie, o mulțime de conflicte și, uneori, extrem de multă durere.

Dar Dumnezeu nu a creat lumea ca să funcționeze în felul acesta. Și totuși, una dintre greșelile pe care creștinii adesea le fac este să confunde pervertirea cu planul Lui. Vedem câtă durere și anxietate stârnesc relațiile conflictuale, mai ales în sfera sexualității și a sexului, și condamnăm automat sexul și dorința sexuală ca fiind rele prin însăși natura lor. Însă nu putem nega valoarea unui lucru prin simplul fapt că abuzăm de el. Întrebuițarea greșită nu anulează întrebuițarea corectă. Așadar, atunci când Scripturile spun că Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, recunoaștem că l-a făcut în *întregime*. Nu vreau să par vulgar, dar atunci când Dumnezeu l-a făcut pe bărbat, l-a făcut cu organe sexuale cu tot. Nu diavolul a făcut lucrul acesta. Dumnezeu nu a modelat omul aproape în întregime, după care i-a îngăduit Satanei să contribuie și el cu

ceva; și nici nu găsim în Biblie că Satana s-ar fi furișat și ar fi modificat creatura minunată a lui Dumnezeu.

Nu. În ciuda puterii pe care o are diavolul, el tot nu este un creator. El nu face decât să pervertească și să răstoarne planurile bune ale lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a dat omului aceste mădulare și tot El l-a dotat cu organe genitale masculine. El i-a creat toate țesuturile, dintre care unele se umflă, iar altele secretă; totodată, El l-a înzestrat cu testosteronul care-l va influența mai toată viața. Încă de la început, aceasta a fost ideea lui Dumnezeu. Apoi, El l-a trimis pe omul plin cu testosteron să umble printre creaturile Sale și să le dea nume animalelor, exercitându-și astfel autoritatea primită de la Dumnezeu. Când Adam a sfârșit de făcut lucrul acesta, înainte ca păcatul să pătrundă în lume, Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el“ (Gen. 2:18).

Vreau să subliniez din nou lucrul acesta: Dumnezeu este Cel care a creat și a pus laolaltă mădularele omului. În Geneza 2, pe când păcatul nu intrase încă în lume, Dumnezeu a zis că nu era bine ca Adam să fie singur. Așadar, a trimis un somn adânc peste el, i-a scos o coastă și din ea a creat femeia. Când a modelat-o, El i-a făcut niște sâni mai mari, șolduri mai rotunde și organe genitale feminine. Apoi El a înzestrat-o pe femeie cu un alt hormon, numit estrogen. Trupul femeii nu a fost ideea diavolului; a fost creația lui Dumnezeu.

Când Adam s-a trezit, a privit la femeie și întregul gen literar se schimbă. El începe să cânte. Până atunci Adam dăduse nume animalelor – cămilă, măgar, cal, pește – dar apoi izbucnește în cântec la vederea femeii. „Iată în sfârșit“, așa începe cântecul

său, de parcă ar fi tânjit tot timpul după ceva ce nu putuse defini. La urma urmei, nu se găsisese niciun ajutor potrivit pentru el printre animale. Dar această ființă? „Iată în sfârșit!“

I-a pus numele *femeie*, care în limba ebraică înseamnă, în esență, „din mine“ sau „a mea“. Iată un lucru profund. După ce a pus nume tuturor animalelor, el compune primul său cântec în momentul în care dă cu ochii de Eva. El cântă „A mea“, anticipând astfel declarația din Cântarea cântărilor: „Iubitul meu este al meu, și eu sunt a lui“ (cap. 2:16).

La sfârșitul capitolului doi din Geneza, aflăm planul lui Dumnezeu cu privire la relații și intimitate sexuală. El spune că bărbatul și femeia „erau amândoi goi și nu le era rușine“ (Gen. 2:25). Gândește-te o clipă la acest verset, în mod deosebit la expresia „goi și nu le era rușine“. Din text reiese clar că amândoi erau goi din punct de vedere fizic, însă este la fel de clar că relația dintre Adam și Eva – planul desăvârșit al lui Dumnezeu pentru noi – întruchipa modelul unui bărbat și al unei femei slujind împreună lui Dumnezeu, fără teamă și fără ascunzișuri, bucurându-se în Domnul de toate darurile desăvârșite, inclusiv unul de celălalt în cadrul legământului căsătoriei.

De asemenea, Dumnezeu a poruncit bărbatului și femeii, zicând: „Fiți roditori și înmulțiți-vă“ (Gen. 1:28). Dumnezeu le-a dat darul relației sexuale. Actul sexual nu a fost un eveniment accidental, ci însuși darul lui Dumnezeu pentru ei. „Fiți roditori și înmulțiți-vă; bucurați-vă unul de altul.“

Sexul și copiii care apar în urma acestui act sunt o binecuvântare din partea lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat, a poruncit și a binecuvântat fiecare detaliu sexual, de la atracția

inițială și legământul căsătoriei care sfințește actul sexual, până la fiorul dragostei și plăcerea desăvârșită a patului conjugal.

Este extrem de important să înțelegi acest lucru esențial înainte de a merge mai departe cu subiectul dezbătut în această carte. Totodată este absolut necesar să știi, pentru a înțelege toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut, că El a creat universul *special* pentru gloriificarea Lui deplină și bucuria noastră deplină.

Planul desăvârșit al lui Dumnezeu este ca genul, relațiile și intimitatea sexuală să lucreze împreună în aceeași cadență, astfel încât bărbații și femeile să cunoască cea mai adâncă și deplină bucurie și, în același timp, să-L slăvească pe Dumnezeu în chip desăvârșit. Dorul după un soț sau o soție din inima cuiva izvorăște din gloria lui Dumnezeu.

Ce bine ar fi dacă lucrurile ar fi la fel de simple și astăzi ca în Geneza! Bărbatule, ce-ar fi să te trezești din somn și iat-o lângă tine? Fără tatonări, fără confuzii și fără riscuri. „Aleasa“ stând înaintea ta, strălucind de încântarea lui Dumnezeu. Femeie, ai putea concepe o relație întemeiată pe sinceritate și încredere, numai pentru bucuria ta și slava lui Dumnezeu? Fără ca cineva să îți zdrobească inima, să te manipuleze și să se joace cu sentimentele tale. O relație în care să-L slujești pur și simplu pe Dumnezeu împreună cu un bărbat a cărui desfătare este Dumnezeu, tocmai pentru că El i te-a dăruit pe *tine*. Ce dinamică uluitoare ar crea această ordine stabilită de Dumnezeu în relații! O astfel de experiență au trăit Adam și Eva. Relația lor caracterizată de un extaz curat, fără inhibiții, armonioasă și plină de strălucire a fost posibilă datorită unei relații cu Dumnezeu la fel de curate, lipsite de inhibiții, armonioase și pline de strălucire.

Așadar, ce s-a întâmplat? Ei bine, s-a întâmplat Geneza 3. În acest capitol aflăm că păcatul a intrat în lume prin neascultarea lui Adam și a Evei, întrerupând armonia, tulburând și stricând ritmul. Imaginează-ți un cântăreț dintr-o formație care zdrăngăne zgomotos la o chitară electrică. Sunetul e discordant și deranjant. Îți dai seama cam cum *trebuia* cântat cântecul, însă disonanța acoperă frumusețea și armonia. S-ar putea ca chitaristul să nici nu știe că e pe lângă.

La fel și noi folosim uneori darurile lui Dumnezeu cum n-ar trebui și în afara granițelor neprihănirii Lui slăvite. S-ar putea să credem că ne alăturăm celorlalți într-un cântec frumos, când de fapt contribuim la dizarmonia lumii căzute. Un dar frumos, bun, desăvârșit și conceput pentru a ne aduce bucurie s-ar putea, în schimb, să ne facă rău (chiar să ne ucidă) când încercăm să abuzăm de binele pe care, în esență, îl reprezintă.

Îți voi da câteva exemple.

Vinul, despre care Scripturile spun că este de la Domnul și pentru plăcerea oamenilor, poate duce în final la alcoolism, atunci când îl bem de dragul de a-l bea. Hrana, care este și ea de la Domnul pentru nutriția și desfătarea umanității, se transformă în lăcomie atunci când o consumăm în mod egoist. De altfel, orice dar bun pe care-l primim de la Dumnezeu devine un idol atunci când punem mai mult preț pe el și pe plăcerea și strălucirea pe care ni le oferă. Principiul acesta se aplică și în cazul darurilor bune precum familia, copiii sau chiar biserica și, fără îndoială, în cazul darurilor destinate facilitării plăcerii, cum ar fi hrana, băutura sau actul sexual. Când păcatul a pătruns în lume, lucrurile menite să ne facă să ne închinăm lui Dumnezeu au devenit potențiale pericole.

Relația sexuală este un dar de la Dumnezeu cu scopul de a crește intimitatea în căsătorie și de a consolida legătura dintre cei doi. Din nefericire, în cultura noastră, actul sexual a devenit un lucru aproape în exclusivitate fizic. Am făcut din cuvântul *dragoste* un sertar pentru gunoaie. E un cuvânt care înseamnă orice. Oamenii spun că își „iubesc“ copiii, dar spun și că își „iubesc“ câinii. Fără îndoială, nu afirmă același lucru. Un soț care își „iubește“ soția, dar își „iubește“ și echipa favorită din NFL, nu afirmă același lucru.

În lexiconul ebraic, există multe cuvinte pentru *dragoste*, însă cel mai mult îmi place cuvântul *dod*. Cu toate că este adesea tradus prin „dragoste“, *dod* se referă mai ales la dragostea sexuală și s-ar traduce mai bine prin „a face dragoste“ sau „a îmbrățișa“. După cum spunea Paul House, termenul sugerează contopirea a două suflete.*

Planul lui Dumnezeu este ca un bărbat și o femeie, prin legământul căsătoriei, să-și unească sufletele, nu doar trupurile.

Sună frumos, nu-i așa? O contopire a sufletelor. Aș vrea să știu cum se poate ajunge la așa ceva; tu nu?

Sursa acestui gen de bucurie și împlinire este aceeași cu a remediului pentru orice păcat. Dacă revenim la motivul care a cauzat toată această nenorocire, punând lucrurile cap la cap putem afla promisiunea lui Dumnezeu de a scăpa din ea. Motivul pentru care întâmpinăm probleme în relațiile noastre, în căsătorii sau în raporturile sexuale se datorează faptului

* Duane Garrett și Paul R. House, *Song of Songs/Lamentations*, vol. 23B of *Word Biblical Commentary*, ed. Bruce M. Metzger, Nashville, TN: Thomas Nelson, 2004, p. 25.

că suntem păcătoși. Așadar, antidotul pentru păcatul nostru trebuie să fie antidotul pentru problemele noastre.

Relațiile, actul sexual și intimitatea sunt ideile lui Dumnezeu și chiar dacă răzvrătirea noastră egoistă a distrus planul bun al lui Dumnezeu, El a împăcat iarăși toate lucrurile cu Sine prin viața, moartea și învierea Fiul Său, Isus Cristos. Printre aceste lucruri se numără și sexul și relațiile! Dumnezeul nostru plin de har nu ne-a lăsat în întuneric.

Exact în mijlocul Bibliei sunt cele cinci cărți inspirate de El, pe care noi le numim în mod tradițional „cărți sapiențiale” – Iov, Psalmii, Proverbe, Ecclesiastul și Cântarea cântărilor. Aceste cărți ale înțelepciunii divine ne descoperă, sub formă de cântec, poezie și dialog, căile minunate ale Domnului cu privire la viață, la moarte și la toate lucrurile cuprinse între acestea două. În cea de-a cincea carte sapiențială, Cântarea cântărilor (sau Cântarea lui Solomon), putem urmări doi tineri în căutarea iubirii romantice veche de când lumea – de fapt, în strădaniile lor de a se descoperi unul pe altul – păstrându-și, în același timp, puritatea în ciuda ispitelor cărnii, intrând în legământul plin de har al căsătoriei, bucurându-se de darul uimitor al sexualității și învățând să îmbătrânească împreună cu demnitate. În tot acest timp, cei doi se contrazic în mod onorabil, se încurajează în mod constant și păstrează vie relația lor alimentând focul pasiunii divine.

Mireasa și mirele ei fac toate aceste lucruri într-o manieră care-I aduce slavă lui Dumnezeu, iar lor, deplină bucurie și intimitate. Am face bine să-i urmărim și să-i imităm. Nu cred totuși că această Cântare este un ghid creștin pentru întâlniri romantice. Nici nu cred că există așa ceva. Charles Spurgeon,

„Prințul predicatorilor“, a afirmat despre Cântarea cântărilor următorul lucru:

Această carte stă, asemenea pomului vieții, în mijlocul grădinii și niciun om nu va putea să-i culeagă vreodată fructul, dacă Cristos nu l-a trecut mai dinainte pe sub sabia heruvimului și nu i-a făcut de cunoscut bucuria dragostei care l-a scăpat de la moarte. Cântarea cântărilor poate fi înțeleasă numai de bărbații care au trecut dincolo de perdea. Închinătorii din curtea exterioară, chiar și cei care intră în curtea preoților, consideră că această carte este foarte ciudată. Aceia însă care se apropie mult de Cristos pot să vadă adesea în această Cântare a lui Solomon singura expresie pe care o poate avea iubirea lor pentru Domnul.*

Conform afirmației lui Spurgeon, doar cei care sunt conștienți de dragostea statornică a lui Dumnezeu în Cristos pot să înțeleagă pe deplin genul acesta de dragoste, fidelă și veșnică, pe care-l vedem în Cântarea cântărilor. Așadar, cu toate că această carte nu este un ghid creștin pentru întâlniri romantice așa cum am mai spus, din ea reiese limpede faptul că există o modalitate înțeleaptă și una neînțeleaptă de a te apropia de sexul opus. Ceea ce vedem în Cântarea cântărilor mustește de înțelepciune, iar credinciosului în Cristos i se amintește de dragostea plină de grijă, răbdătoare și statornică a Mântuitorului nostru.

O scurtă mărturisire. Eu și soția mea, Lauren, ne cunoaștem

* C. H. Spurgeon, *The Metropolitan Tabernacle Pulpit Sermons*, vol. 42, London: Passmore & Alabaster, 1896, p. 285.